
EBA/GL/2015/02

23.07.2015

Riktlinjer

om minimiförteckningen över kvalitativa och kvantitativa indikatorer för återhämtningsplaner

Innehåll

1. EBA:s riktlinjer om minimiförteckningen över kvalitativa och kvantitativa indikatorer för återhämtningsplaner	3
Riktlinjernas status	3
Rapporteringskrav	3
Avdelning I – Syfte, tillämpningsområde och definitioner	4
Avdelning II – Ram med indikatorer för återhämtningsplaner	5
Avdelning III – Kapitalindikatorer	7
Avdelning IV – Likviditetsindikatorer	8
Avdelning V – Lönsamhetsindikatorer	8
Avdelning VI – Indikatorer för tillgångskvalitet	9
Avdelning VII – Marknadsbaserade indikatorer	9
Avdelning VIII – Makroekonomiska indikatorer	9
Avdelning IX – Slutbestämmelser och genomförande	10

1. EBA:s riktlinjer om minimiförteckningen över kvalitativa och kvantitativa indikatorer för återhämtningsplaner

Riktlinjernas status

1. Detta dokument innehåller riktlinjer som har utfärdats enligt artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010. I enlighet med artikel 16.3 i förordning (EU) nr 1093/2010 måste behöriga myndigheter och finansinstituten med alla tillgängliga medel försöka följa riktlinjerna.
2. Avriktlinjerframgång Europeiska bankmyndighetens (EBA) syn på lämplig tillsynspraxis inom det europeiska systemet för finansiell tillsyn eller på hur unionslagstiftningen ska tillämpas inom ett särskilt område. Behöriga myndigheter enligt definitionen i artikel 4.2 i förordning (EU) nr 1093/2010 som berörs av riktlinjerna ska följa dem genom att på lämpligt sätt införliva dem i sin praxis (till exempel genom att ändra sina rättsliga ramar eller tillsynsrutiner), även när riktlinjerna i första hand riktas till finansinstitut.

Rapporteringskrav

3. Enligt artikel 16.3 i förordning (EU) nr 1093/2010 måste de behöriga myndigheterna meddela EBA om de följer eller avser att följa dessa riktlinjer, alternativt ange skälen till att de inte gör det, senast den 23.09.2015. Om någon sådan anmälan inte inkommer inom denna tidsfrist kommer EBA att anse att de behöriga myndigheterna inte följer riktlinjerna. Anmälningar ska lämnas på det formulär som tillhandahålls på EBA:s webbplats till compliance@eba.europa.eu med hänvisningen "EBA/GL/2015/02". Anmälningar ska inges av personer som har befogenhet att rapportera om hur reglerna efterlevs på de behöriga myndigheternas vägnar. Alla förändringar i graden av efterlevnad måste rapporteras till EBA.
4. Anmälningarna kommer att offentliggöras på EBA:s webbplats i enlighet med artikel 16.3.

Avdelning I – Syfte, tillämpningsområde och definitioner

Syfte

1. Dessa riktlinjer har utarbetats enligt artikel 9.2 i direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (nedan kallat direktiv 2014/59/EU), som ger EBA i uppdrag att utveckla riktlinjer i syfte att specificera en minimiförteckning över kvalitativa och kvantitativa indikatorer för återhämtningsplaner.
2. Enligt artikel 9.1 i direktiv 2014/59/EU ska den behöriga myndigheten kräva att alla återhämtningsplaner innehåller en ram med indikatorer som fastställts av institutet och identifierar tidpunkterna för när planens åtgärder får vidtas. Ramen med indikatorer bör inkluderas i återhämtningsplanen som har utarbetats enligt de tekniska standarderna för återhämtningsplaner som har utarbetats enligt artikel 5.10 i direktiv 2014/59/EU.
3. De behöriga myndigheterna ska godkänna sådana indikatorer i samband med bedömningen av återhämtningsplaner i enlighet med artiklarna 6 och 8 i direktiv 2014/59/EU, som beskrivs närmare i EBA:s tekniska standarder om bedömningen av återhämtningsplaner som utarbetats enligt artikel 6.8 i direktiv 2014/59/EU. Indikatorerna kan vara av kvalitativ eller kvantitativ art beroende på institutets finansiella ställning och ska enkelt kunna övervakas. De behöriga myndigheterna ska se till att instituten på lämpligt sätt för en regelbunden övervakning av indikatorerna.
4. Med tanke på vikten av att göra en bedömning av återhämtningsalternativens genomförbarhet bör återhämtningsplanen, som ett viktigt inslag i styrningsstrukturen, innehålla detaljerad information om beslutsprocessen för att aktivera återhämtningsplanen genom en upptrappningsprocess i vilken indikatorer används i enlighet med artikel 9.1 i direktiv 2014/59/EU.
5. I dessa riktlinjer avses med indikatorer för återhämtningsplaner kvalitativa och kvantitativa indikatorer som fastställs av varje institut med utgångspunkt i ramen som föreskrivs i dessa riktlinjer för att identifiera tidpunkterna för när planens åtgärder får vidtas.

Tillämpningsområde och tillämpningsnivå

6. Dessa riktlinjer vänder sig till de behöriga myndigheterna och de institut som är skyldiga att utarbeta återhämtningsplaner enligt direktiv 2014/59/EU.

7. Instituterna och de behöriga myndigheterna bör tillämpa dessa riktlinjer i överensstämmelse med bestämmelser om förenklade skyldigheter för vissa institut enligt artikel 4 i direktiv 2014/59/EU.
8. Utan att det påverkar tillämpningen av stycket ovan kan den behöriga myndigheten delvis utesluta tillämpningen av de obligatoriska kategorierna av indikatorer för återhämtningsplaner enligt punkt 11, avdelning II i dessa riktlinjer, om den anser att vissa kategorier av indikatorer är ovidkommande med tanke på värdepappersföretagens affärsmodell.

Den behöriga myndigheten bör också i sin tillsyn utesluta vissa kategorier och indikatorer som är föremål för presumtion som kan motbevisas enligt punkterna 12 respektive 13, om den anser att sådana kategorier och indikatorer inte bör tillämpas på vissa typer av värdepappersföretag.

Avdelning II – Ram med indikatorer för återhämtningsplaner

9. Ramen med indikatorer för återhämtningsplaner bör fastställas av instituterna och bedömas av den behöriga myndigheten med beaktande av kriterierna som föreskrivs i följande stycken.
10. Instituterna bör inkludera indikatorer för återhämtningsplaner av både kvalitativ eller kvantitativ art.
11. Instituterna bör i återhämtningsplanen inkludera åtminstone följande obligatoriska kategorier av indikatorer för återhämtningsplaner, vilka beskrivs i avdelningarna III–VI i dessa riktlinjer:
 - Kapitalindikatorer.
 - Likviditetsindikatorer.
 - Lönsamhetsindikatorer.
 - Indikatorer för tillgångskvalitet.
12. Instituterna bör dessutom inkludera de två följande kategorierna av indikatorer för återhämtningsplaner, vilka beskrivs i avdelningarna VII och VIII i dessa riktlinjer, såvida de inte på ett tillfredsställande sätt motiverar för de behöriga myndigheterna att dessa kategorier inte är relevanta på grund av institutets juridiska form, riskprofil, storlek och/eller komplexitet (dvs. en presumtion som kan motbevisas):
 - Marknadsbaserade indikatorer.
 - Makroekonomiska indikatorer.
13. Instituterna bör inkludera specifika indikatorer för återhämtningsplaner enligt förteckningen per kategori i bilaga II till dess riktlinjer, såvida de inte på ett tillfredsställande sätt motiverar för de behöriga myndigheterna att dessa specifika indikatorer inte är relevanta på grund av institutets juridiska form, riskprofil, storlek och/eller komplexitet (dvs. en presumtion som kan

motbevisas). Under alla omständigheter bör instituten i sina återhämtningsplaner inkludera minst en indikator från var och en av de obligatoriska kategorierna som anges i punkt 11.

14. Instituterna bör inte begränsa sin uppsättning indikatorer till minimiförteckningen i bilaga II, och bör överväga att inkludera andra indikatorer enligt principerna som föreskrivs i avdelning II och i linje med beskrivningen av kategorierna som föreskrivs i följande avdelningar i dessa riktlinjer. I detta syfte omfattar bilaga III en icke uttömmande förteckning med exempel på ytterligare indikatorer för återhämtningsplaner fördelade i kategorier.

15. Ramen med indikatorer för återhämtningsplaner bör utformas enligt följande:

- a) Den bör anpassas till ett instituts affärsmodell och vara lämplig för dess riskprofil. Den bör identifiera viktiga sårbarheter som mest sannolikt kommer att påverka institutets finansiella situation och leda fram till en tidpunkt när man måste bestämma om återhämtningsplanen ska aktiveras.
- b) Den bör vara lämplig för varje instituts storlek och komplexitet. Framför allt bör antalet indikatorer vara tillräckligt för att varna institutet vid försämrade förhållanden på en mängd olika områden. Samtidigt bör indikatorerna vara tillräckligt målinriktade och hanterbara för instituten.
- c) Den bör kunna fastställa vid vilken tidpunkt ett institut måste bestämma sig för att vidta en åtgärd som avses i återhämtningsplanen eller avstå från att vidta en sådan åtgärd.
- d) Den bör vara anpassad till den övergripande ramen för riskhantering, de befintliga likviditets- och kapitalindikatorerna för beredskapsplanen samt indikatorerna för kontinuitetsplanen.
- e) Den bör vara integrerad i institutets styrning och i upptrappnings- och beslutsförfaranden.
- f) Den bör omfatta framåtblickande indikatorer.

16. I samband med att ett institut fastställer de kvantitativa indikatorerna för återhämtningsplaner bör användningen av tilltagande mått (trafikljusmetoden) övervägas för att varsko institutets ledning om att sådana indikatorer potentiellt kan uppnås.

17. Ett institut bör justera indikatorerna för återhämtningsplanen vid behov och minst en gång per år.

18. Ett institut bör kunna beskriva för den behöriga myndigheten hur man har fastställt justeringen av indikatorerna för återhämtningsplanen och visa att gränsvärdena skulle överskridas i tillräckligt god tid för att vara effektiva. I detta sammanhang bör hänsyn tas till omfattningen och hastigheten av överskridandet av gränsvärdena.

19. Institutets administrativa informationssystem bör göra det möjligt att ofta och på ett enkelt sätt kontrollera indikatorerna, och att på begäran lämna in indikatorerna i tid till de behöriga myndigheterna.
20. Övervakningen av indikatorerna för återhämtningsplanen bör ske kontinuerligt för att se till att institutet kan vidta lämpliga åtgärder i tid för att återställa sin finansiella ställning efter en väsentlig försämring.

Avdelning III – Kapitalindikatorer

21. Kapitalindikatorer bör identifiera väsentliga faktiska och sannolika framtida försämringar av kvantiteten eller kvaliteten av kapitalet i en verksamhet i fortsatt drift, inklusive en ökad hävstångseffekt.
22. I samband med att ett institut väljer kapitalindikatorer bör man överväga hur man kan lösa de problem som beror på att sådana indikatorer kan ha sämre förmåga att reagera i tid än andra typer av indikatorer, samt att vissa åtgärder för att återställa ett instituts kapitalställning kan ta längre tid att verkställa eller vara mer känsliga för marknaden eller andra förhållanden. Detta kan framför allt uppnås genom att göra framåtblickande prognoser som bör beakta viktiga avtalade förfallotider för kapitalinstrument.
23. Kapitalindikatorerna bör även integreras i institutets interna process för bedömning av kapitalbehov enligt artikel 73 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (nedan kallat direktiv 2013/36/EU), och dess befintliga ram för riskhantering.
24. Gränsvärdena bör justeras med utgångspunkt i institutets riskprofil och den tid som krävs för att aktivera återhämtningsåtgärderna, beakta återhämtningskapaciteten som följer av de åtgärderna och ta hänsyn till hur snabbt kapitalsituationen kan förändras, med hänsyn till institutets individuella förhållanden.
25. Institutet bör, med utgångspunkt i lagstadgade kapitalkrav, justera indikatorernas gränsvärden till lämpliga nivåer för att se till institutet är tillräckligt långt från att överträda de kapitalkrav som gäller för institutet (inklusive lägsta kapitalbaskrav enligt artikel 92 i förordning (EU) nr 575/2013 och ytterligare kapitalbaskrav enligt artikel 104.1 a i direktiv 2013/36/EU men utan att ta hänsyn till de buffertkrav som avses i avdelning VII, kapitel 4 i direktiv 2013/36/EU).

Avdelning IV – Likviditetsindikatorer

26. Likviditetsindikatorer bör kunna förvarna ett institut om potentialen för eller en verklig försämring av institutets kapacitet att tillgodose sina aktuella och förutsedda likviditets- och finansieringsbehov.
27. Institutets likviditetsindikatorer bör syfta både på institutets kort- och långfristiga likviditets- och finansieringsbehov och fånga upp institutets beroende av interbankmarknader och av inlåning från allmänheten, samt i förekommande fall urskilja nyckelvalutor.
28. Likviditetsindikatorerna bör integreras i de strategier, processer och system samt den policy som utarbetas av varje institut enligt artikel 86 i direktiv 2013/36/EU och dess befintliga ram för riskhantering.
29. Likviditetsindikatorerna bör även täcka andra potentiella likviditets- och finansieringsbehov, som t.ex. exponeringar mot koncernintern finansiering och behov som härrör från strukturer utanför balansräkningen.
30. De gränsvärden som identifieras av institutet bör justeras i förhållande till institutets riskprofil och ta hänsyn till hur snabbt likviditetssituationen kan förändras, med hänsyn till institutets individuella förhållanden.
31. Gränsvärdena bör justeras i förhållande till institutets riskprofil och den tid det tar att aktivera återhämtningsåtgärderna samt beakta återhämtningskapaciteten som följer av de åtgärderna. Om indikatorerna hänvisar till lagstadgade minimikrav för institutet (inklusive ytterligare likviditetskrav enligt artikel 105 i direktiv 2013/36/EU, i tillämpliga fall), bör de justeras av institutet till lämpliga nivåer för att kunna förvarna institutet om potentiella och/eller faktiska risker med att inte följa dessa minimikrav.

Avdelning V – Lönsamhetsindikatorer

32. Lönsamhetsindikatorer bör fånga upp ett instituts inkomstrelaterade aspekter som skulle kunna leda till en snabb försämring av institutets finansiella ställning på grund av lägre balanserade vinstmedel (eller förluster) som påverkar institutets kapitalbas.
33. Denna kategori bör inbegripa indikatorer för återhämtningsplaner som hänvisar till förluster till följd av operativa risker, vilka i hög grad kan påverka resultaträkningen, inklusive men utan att begränsa sig till problem relaterade till uppförande, externa och interna bedrägerier och/eller andra händelser.

Avdelning VI – Indikatorer för tillgångskvalitet

34. Indikatorer för tillgångskvalitet bör mäta och övervaka utvecklingen av kvaliteten på institutets tillgångar. Mer specifikt bör de ange när en försämring av tillgångskvaliteten kan leda fram till den tidpunkt när institutet bör överväga att vidta en åtgärd som beskrivs i återhämtningsplanen.
35. Indikatorerna för tillgångskvalitet kan omfatta både en aktie- och en flödeskoefficient för nödlidande exponeringar i syfte att fånga upp deras nivå och dynamik.
36. Indikatorerna för tillgångskvalitet bör omfatta aspekter som t.ex. exponeringar utanför balansräkningen och effekten av förväntade låneförluster på tillgångskvaliteten.

Avdelning VII – Marknadsbaserade indikatorer

37. Marknadsbaserade indikatorer syftar till att fånga upp marknadsaktörernas förväntningar på snabbt försämrade finansiella förhållanden för institutet som potentiellt skulle kunna leda till störningar i tillgången till finansierings- och kapitalmarknader. I enlighet med denna målsättning bör ramen för kvalitativa och kvantitativa indikatorer syfta på följande typer av indikatorer:
- Kapitalbaserade indikatorer som fångar upp variationer i aktiekurser för börsnoterade bolag, eller kvoter som mäter förhållandet mellan bokfört värde och marknadsvärde för eget kapital.
 - Skuldbaserade indikatorer som fångar upp förväntningar bland tillhandahållare av marknadsfinansiering som t.ex. creditswappar eller skillnader i skuldsättning.
 - Portföljrelaterade indikatorer som fångar upp förväntningar med avseende på specifika tillgångsklasser som är relevanta för varje institut (t.ex. fastigheter).
 - Sänkta kreditvärdigheter (på lång och/eller kort sikt) eftersom de avspeglar kreditvärderingsinstitutens förväntningar som snabbt kan leda till förändrade förväntningar bland marknadsaktörer när det gäller institutets finansiella ställning.

Avdelning VIII – Makroekonomiska indikatorer

38. Makroekonomiska indikatorer syftar till att fånga upp tecken på försämringar av de ekonomiska förhållanden under vilka institutet bedriver sin verksamhet, eller på exponerings- eller finansieringskoncentrationer.
39. De makroekonomiska indikatorerna bör utgå från mått som påverkar institutets resultat i specifika geografiska områden eller i företagssektorer som är relevanta för institutet.

40. Bland de makroekonomiska indikatorerna bör följande former finnas:

- a) Geografiska makroekonomiska indikatorer för olika myndighetsområden som institutet är exponerat för, även med tanke på risker till följd av potentiella rättsliga hinder.
- b) Sektoriella makroekonomiska indikatorer som avser större specifika ekonomiska sektorer som institutet är exponerat för (t.ex. sjöfart, fastigheter).

Avdelning IX – Slutbestämmelser och genomförande

41. Dessa riktlinjer gäller från och med den 31 juli 2015.

Bilaga I – Kategorier av indikatorer för återhämtningsplaner

Kategorier av indikatorer för återhämtningsplaner (de första fyra kategorierna är obligatoriska medan de två sista kan undantas om ett institut kan motivera att de inte är relevanta)
Obligatoriska kategorier
1. Kapitalindikatorer
2. Likviditetsindikatorer
3. Lönsamhetsindikatorer
4. Indikatorer för tillgångskvalitet
Kategorier som är föremål för presumtion som kan motbevisas
5. Marknadsbaserade indikatorer
6. Makroekonomiska indikatorer

Bilaga II – Minimiförteckning över indikatorer för återhämtningsplaner

Minimiförteckning över indikatorer för återhämtningsplaner (ett institut har för varje indikator möjligheten att visa att den inte är relevant för institutet; den bör dock i så fall ersättas med en annan indikator som är mer relevant för detta institut)	
1. Kapitalindikatorer	
a)	Kärnprimärkapitalkvot
b)	Total kapitalkvot
c)	Skuldsättningskvot
2. Likviditetsindikatorer	
a)	Likviditetstäckningskvot
b)	Stabil nettofinansieringskvot
c)	Kostnaden för marknadsfinansiering
3. Lönsamhetsindikatorer	
a)	(Avkastning på tillgångar) eller (avkastning på eget kapital)
b)	Väsentliga verksamhetsförluster
4. Indikatorer för tillgångskvalitet	
a)	Tillväxttakten för bruttovärdet av förväntade låneförluster
b)	Täckningsgrad [avsättningar/(totala förväntade låneförluster)]
5. Marknadsbaserade indikatorer	
a)	Kreditvärdering under negativ översyn eller sänkt kreditvärdering
b)	Kreditswappspread
c)	Variation i aktiekurs
6. Makroekonomiska indikatorer	
a)	Variationer i BNP
b)	Statskreditswapp

Bilaga III – Illustrativ förteckning över indikatorer för återhämtningsplaner

Ytterligare indikatorer för återhämtningsplaner (icke uttömmande förteckning över exempel)	
1. Kapitalindikatorer	
a)	(Balanserade vinstmedel och reserver)/totalt eget kapital
b)	Negativa uppgifter om viktiga motparters finansiella ställning
2. Likviditetsindikatorer	
a)	Koncentration av likviditets- och finansieringskällor
b)	Total finansieringskostnad (inlåning från allmänheten och marknadsfinansiering)
c)	Genomsnittlig marknadsfinansiering
d)	Löptidsobalanser
e)	Tillgängliga icke-intecknade tillgångar
3. Lönsamhetsindikatorer	
a)	K/I-tal (rörelsekostnader/rörelseintäkter)
b)	Nettoräntemarginal
4. Indikatorer för tillgångskvalitet	
a)	Förväntade nettolåneförluster/eget kapital
b)	(Förväntade bruttolåneförluster)/total utlåning
c)	Tillväxttakt för finansiella tillgångars värdeminskning
d)	Förväntade låneförluster per väsentlig geografisk eller sektoriell koncentration
e)	Anståndsexponeringar ¹ /totala exponeringar
5. Marknadsbaserade indikatorer	
a)	Marknadspris/bokfört värde
b)	Hot mot institutets anseende eller väsentligt skadat anseende
6. Makroekonomiska indikatorer	
a)	Kreditvärdering under negativ översyn eller sänkt kreditvärdering för statsskulder
b)	Arbetslöshet

¹ Anståndsexponeringar enligt definitionen i artiklarna 163–183 i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014 av den 16 april 2014 om tekniska standarder för genomförande av instituts tillsynsrapportering enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013.